

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Adevărata bărbăție nu este când ești îndrăzneț, ci când știi să te înfrânezi.”

– Părintele Arsenie Papacioc

Nr. 498 / 30 iulie 2023

SFÂNTUL
IOAN GURĂ DE AUR

347 - 407

MILOSTENIA, UN CÂȘTIG

Socotește milostenia nu ca o cheltuială, ci ca un venit; nu ca o pierdere, ci ca un câștig, căci tu dobândești prin ea mai mult decât ai dat. Tu dai pâine și dobândești viața cea veșnică; tu dai haină și dobândești veșmântul nemuririi; tu îngăduiești locuirea sub acoperământul tău și dobândești împărăția cerului; tu dai cele trecătoare și primești în locul lor cele ce trăiesc în veci.

Când este vorba de a avea lucruri trecătoare, pământești, cu preț ieftin, atunci noi suntem sânguitori și râvnitori, dar când noi putem să ne agonisim așa de ușor cele netrecătoare și veșnice, întârziem și ne trândăvim.

Când omul de la țară pune sămânța în pământ, și prin aceasta pierde la vedere din avutul său, el totuși nu se întristează și nu socotește aceasta o pierdere, ci folos și câștig. Dar tu, care trebuie să semeni un ogor mult mai nobil și mai

roditor și să dai banul tău lui Hristos Însuși, te împotrivești, ești greoi și te dezvinovățești cu sărăcia ta.

Dă deci săracilor, pentru ca atunci când vreodată tu însuși nu vei putea să vorbești pentru tine, mii de buze să vorbească în locul tău și milostenia să fie mijlocitorul tău; căci milostenia este banul de răscumpărare pentru sufletele noastre. Noi ajutăm pe cel nevoiaș, și prin aceasta împăcăm pe Cel Preaînalt. De aceea strămoșii noștri au pus pe săraci la ușile bisericilor, pentru ca privirea lor să miște la compătimire și pe cei mai nesimțitori și mai neiubitori.

De aceea, niciodată să nu te duci la rugăciune fără milostenie, și dacă te vei obișnui cu aceasta, nu te vei mai depărta de acest obicei vrednic de toată lauda, nici de bunăvoie, nici silit. Iată, chiar rugăciunea și postul ne lipsesc de putere, dacă sunt fără milostenie. Postul nu se ridică la cer, dacă nu are de soră milostenia.

Tot așa, milosteniile sunt aripile rugăciunii și dacă nu dai milostenie, rugăciunea ta nu poate zbura la înălțime. Între amândouă trebuie să domnească o strânsă legătură și unire, precum și îngerul a zis către Corneliu: *Rugăciunile tale și milosteniile tale s-au suit, spre pomenire, înaintea lui Dumnezeu* (Fapte 10, 4).

Milostenia nu se prețuiește după mărimea darului, ci după socotința cea bună a dătorului. Tu ești sărac, da; cel mai sărac dintre oameni. Dar nu ești mai sărac decât văduvele

acelea, care atât de mult au întrecut pe cei bogați. Poate nu ai tu însuși cele de trebuință, dar nu ești mai nevoiaș decât pomenita văduvă, care, deși se afla la marginea sărăciei, așteptând moartea și înconjurată de un cârd de copii, totuși n-a cruțat merinda sa cea mică, și pentru aceea, în sărăcia ei, a câștigat o bogăție nemăsurată, a prefăcut acel pumn de făină al său într-un hambar mare, ulciorașul într-un butoi și puținul său într-un izvor îmbelșugat.

Însă cât de mult trebuie să dai? Dă cât poți da. De ai un ban, cumpără cu dânsul cerul, nu pentru că cerul este așa de ieftin, ci pentru că Dumnezeu este așa plin de iubire. Dar dacă tu nu ai măcar un ban, atunci dă un pahar de apă rece, căci *cel ce va adăpa pe unul dintre acești mici numai cu un pahar de apă rece, nu-și va pierde plata sa* (Matei 10, 42).

Adu-ți aminte numai de răsplătirea cea slăvită și mare a milosteniei. Solomon zice: *Cel ce miluiește pe sărac, împrumută pe Dumnezeu* (Pilde 19, 17). Adică, fiindcă cei bogați nu împrumută bucuroși banii fără o îndestulătoare cheazășie și siguranță, și în multe chipuri fiind închiși spre compătimire, umblă numai după câștig, de aceea însuși Dumnezeu Se dă amanet și chezaș pentru cei săraci. „Încrede-te în Mine, zice El, împrumută-Mă pe Mine; Eu îți voi întoarce însutit ceea ce tu dai săracilor”.

Așadar, eu Te împrumut pe Tine, Doamne, când dau milostenie săracilor. Dar când îmi vei reîntoarce Tu mie aceasta? El va face aceasta atunci *când Fiul Omului va șede pe tronul slavei Sale... și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga... și va zice celor de-a dreapta Sa: Veniți, binecuvântații Părintelui Meu, moșteniți împărăția care este pregătită vouă de la întemeierea lumii. Că am flămânzit, și Mi-ați dat de am mâncat; am însetat, și Mi-ați dat de am băut; străin am fost și M-ați primit; gol am fost, și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost, și ați venit la Mine* (Matei 25, 31-36).

(...) Duminica cu deosebire este mai potrivită pentru milostenie. Poate tu vei zice: „Cum se poate recomanda pentru binefacere un timp mai mult decât altul?”. Iată cum! În această zi se odihnesc oamenii de toată lucrarea, dar prin odihnă și duhul se face mai vesel și mai senin, și prin aceea mai aplecat spre a da. Și mai mult încă, pentru aceste zile avem noi înșine a-i mulțumi pentru un bine peste măsură.

În această zi s-a biruit moartea, blestemul s-a ridicat, păcatul s-a stârpit, porțile iadului s-au deschis, diavolul s-a încătușat, războiul cel îndelungat s-a sfârșit, Dumnezeu iarăși S-a împăcat cu oamenii, neamul nostru s-a reîntors nu numai la bunăstarea de mai înainte, ci încă la una și mai înaltă, iar soarele întru această zi a văzut minunea cea mai vrednică de mirare și de uimire,

adică omul s-a făcut nemuritor. De toate acesta să ne aducem aminte, și atunci Duminica va fi un mijlocitor pentru săracii care strigă către noi.

Adu-ți aminte, omule, cât de multe și mari daruri ai dobândit tu astăzi și din câte rele mari te-ai slobozit. Duminica este ziua nașterii întregului neam omenesc, căci noi eram pierduți și astăzi iarăși ne-am aflat, eram morți și iarăși am înviat, eram vrăjmași și ne-am împăcat.

De aceea, să cinstim această zi într-un chip duhovnicesc, nu prin ospete și băuturi, nu prin beție și dans, ci prin aceea ca să sprijinim cu dărnicie pe frații noștri cei mai săraci. Fiecare, în această zi, precum a poruncit Pavel corintenilor, să depună ceva din averea sa pentru Domnul (I Corinteni 16, 1-2). Și faceți-vă vouă aceasta ca lege și obicei neschimbat, ca în viitor să nu mai aveți nevoie de îndemnare la aceasta.

Sursa: ioanguradeaur.ro

**SFÂNTUL
ANATOLIE CEL TÂNĂR**
STAREȚ AL MĂNĂSTIRII OPTINA

† 30 IULIE 1922

**SĂ NE LĂSĂM ÎN
VOIA LUI DUMNEZEU**

Mândria este diferită. Există mândrie lumească – deșteptăciunea, dar există și mândrie duhovnicească – iubirea de sine.

Aceasta este așa: oamenii cu adevărat își pierd mințile dacă se

încred în inteligența lor și dacă așteaptă totul de la ea. Dar unde ajungem dacă ne luăm după mintea noastră mică și plină de necurăție?

Luăți de la ea ceea ce poate să dea, căci mai mult nu vă trebuie. Învățătorul nostru e smerenia. Dumnezeu stă împotriva celor mândri, iar celor smeriți le dă har și harul lui Dumnezeu este tot ce ne trebuie... Aici este și marea ta înțelepciune. Smereste-te și spune-ți: „Deși sunt un fir de nisip pe pământ, totuși tind spre Dumnezeu și să se facă asupra mea voia lui Dumnezeu“. Dacă spui acest lucru nu numai cu mintea, ci și cu inima și îndrăznești, efectiv, ca un creștin adevărat, să te bizui pe Dumnezeu și cu hotărâre fermă, smerit, să respecti voia lui Dumnezeu, oricare ar fi ea, atunci se vor împrăștia norii înaintea ta și se va ivi soarele, care te va lumina și te va încălzi. Atunci vei cunoaște adevărata bucurie a lui Dumnezeu și totul ți se va părea clar și transparent. Vei înceta să te chinui și în suflet îți va fi ușor.

Ar fi greu să trăim pe pământ dacă n-ar exista nimeni care să ne ajute să răzbim în viață. Dar

deasupra noastră este însuși Dumnezeu Atotțiitorul, Iubirea Însăși... De ce să ne temem și să ne întristăm, pentru ce să ne ferim de greutățile vieții, să presupunem și să pricepem. Cu cât e mai complicat și mai greu să trăim, cu atât mai puțin trebuie să facem aceste lucruri. Lăsați-vă în voia lui Dumnezeu și Dumnezeu nu vă va face de rușine. Lăsați-vă nu cu cuvintele, ci cu faptele. De aceea a devenit viața grea, pentru că oamenii o încurcă cu deșteptăciunea lor. În loc să se îndrepte spre ajutorul lui Dumnezeu, au început să se adreseze rațiunii lor și se încred în ea.

Nu vă temeți nici de necazuri, nici de suferințe, nici de toate ispitele: toate acestea înseamnă cercetarea lui Dumnezeu, care este spre folosul vostru.

Înainte de sfârșitul vostru, mulțumiți-i lui Dumnezeu nu pentru bucurii și fericire, ci pentru necazuri și suferințe. Cu cât sunt mai multe în viața voastră, cu atât veți muri mai ușor și sufletul se va ridica la Dumnezeu.

Sursa: sfintisiicoane.wordpress.com

PROGRAMUL LITURGIC

Sâmbătă <i>5 august</i>	18:00	Vecernia și Litia
Duminică <i>6 august</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Schimbarea la Față a Domnului

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București